ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ..... Δραχ. 183.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ..... » 92.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ ..... » 46.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ..... Στερλίναι 17
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ..... » 8.5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ..... Δολλάρια 63

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΔ — Ἀριθμὸς φύλλου 1118 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 — ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 25.93 καὶ 25.94 | ΠΑΤΡΑΙ, Κυριακὴ 21 Μαρτίου 1948

ΕΑΝ ΕΖΗ ΤΩΡΑ Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΤΟΥ ΑΧΑΪΑΣ Κ. ΑΡ. ΦΩΤΗΛΑ

Δὲν εἶναι ἕνα μνημόσυνο μὲ τὸ συνηθισμένο νόημα καὶ τὸν συνηθισμένο σκοπό. Δὲν εἶναι φόρος τιμῆς πρὸς τὸν Ἐθνάρχη, τοῦ ὁποίου ὁ θάνατος ἥνωσε καὶ τοὺς ἐχθροὺς εἰς κοινὸν θαυμασμὸν μετὰ τῶν φίλων. Δὲν εἶνε ἐκδήλωσις ψυχικοῦ ἄλγους διὰ τὴν ἀπώλειαν ἑνὸς μεγάλου Ὁδηγοῦ, ποὺ ἀφῆκε, φεύγων, μιὰ γραμμὴ ἐκθαμβωτικοῦ φωτὸς γιὰ νὰ δείχνη αὐτὴ τὸν δρόμο τὸν καλό. Εἶναι κάτι πολὺ δυνατώτερο, ποὺ μᾶς συνεγείρει σήμερον εἰς τὸ προσκύνημα ἑνὸς Τάφου. Εἶναι ἡ φωνή, ποὺ αὐθορμήτα βγαίνει ἀπὸ τὰ στήθη καὶ τὰ χείλη τῶν Ἑλλήνων:

— ...Νὰ ζοῦσε τώρα ὁ Βενιζέλος.....

Διότι ἦτο ὁ ἀληθινὰ μεγάλος πολιτικός.

Ὁ Περικλῆς, ὁ δημιουργὸς τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν, ἔλεγεν, ὅτι δεῖ τὸν πολιτικὸν ἄνδρα φιλόπολίν τε εἶναι καὶ γνώμαι τὰ δέοντα καὶ χρημάτων κρείττω. Καὶ ὁ Λυσίας ἐπρόσθετε: καὶ πράττειν. Ὁ Βενιζέλος, ὁ δημιουργὸς τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ἀπέδειξεν, ὅτι κατεῖχε τὰς ἀρετὰς αὐτὰς καλῶ μὲ ἄλλας, ποὺ δὲν προσδιορίζονται εἰς τύπον ὡρισμένον. Γι' αὐτὸ ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ἐν ὄψει τῶν κινδύνων, ποὺ τὸν ἀπειλοῦν, τεραίσιον τὴν μνήμην καὶ τιμῶν τὸ ἔργον τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, στρέφει ἀνήσυχος τὸν λογισμόν του πρὸς τὰ Ἄνω, ψιθυρίζων:

— ...Νὰ ζοῦσε τώρα ὁ Βενιζέλος.....

Διότι ἐὰν ἔζη καὶ διετήρει τὴν ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν του πανοπλίαν, πιστεύει ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὅτι θὰ προέβλεπεν ἐκεῖνος καὶ θὰ ἐπρολάμβανε καὶ θὰ συνεφύλλευε καὶ θὰ ὡδήγει καὶ θὰ ἐπεβάλλετο καὶ ἐν ἀνάγκῃ θὰ κατεστέλλε. Καὶ ἀκόμη πιστεύει, ὅτι καὶ γενικώτερα θὰ παρεῖχεν ἀποτελεσματικὴν τὴν συμβολὴν του διὰ τὴν συντήρησιν τῆς Εἰρήνης καὶ τῆς Ἐλευθερίας. Εἶναι δὲ ἡ Ἐλευθερία προϋπόθεσις ὅλων τῶν ἄλλων ἀγαθῶν ἀπαραίτητος, ἀπαράβατος καὶ ἱερά.

Κατεῖχεν ἐκεῖνος τὴν δύναμιν πρὸς τὸ ἄρχειν καὶ τὴν δύναμιν πρὸς τὸ πειθαρχεῖν.

Ἦγετο ἐκεῖνος ἀπὸ τὴν εὐγενεστέραν φιλοδοξίαν. Δὲν συνεδιάζετο μὲ τὸν χαρακτῆρα του ἡ ἀδοξία, γνώρισμα ἤθους ἡμέρου, ἀλλὰ μικροῦ. Καὶ ἐπέτυχε νὰ ὁλοκληρώσῃ γιὰ ἕνα καιρὸν τὴν ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.

Τὸν ἔλεγαν φίλαρχον. Καὶ ὅμως εἰς ἕνα Τόπον, ὅστις ἔχει τὴν αἴσθησιν τῆς Ἀρετῆς, δὲν πρέπει ὁ πολιτικὸς νὰ ὑποχωρῇ εἰς τοὺς πονηρούς, οὔτε νὰ παραδίδῃ τὴν Ἀρχὴν εἰς ἐκείνους, ποὺ δὲν γνωρίζουν νὰ ἄρχουν.

Τὸν εἶπαν, ἐπὶ τέλους, ἁπλῶς τυχηρόν. Ἀλλὰ εἶνε καὶ ἡ Τύχη συμπαραστάτις τῶν μεγάλων καὶ τῶν δυνατῶν. Καὶ ἀπεδέχετο καὶ ὁ Βενιζέλος τὸν χαρακτηρισμὸν αὐτόν, ὅπως ἀσμένως τὸν ἀπεδέχοντο καὶ πολλοὶ τῆς ἀρχαιότητος ἔνδοξοι καὶ ἰσχυροί.

Δὲν ἦτο ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ δέχονται οἱ πολλοὶ γιὰ μπροστινούς, ἐπειδὴ ἐνεφάνισαν εἰς κάποιαν ἀξιοπρόσεκτον ὁπωσδήποτε ἔντασιν τὰ ὄχι σπάνια προσόντα μιᾶς μορφώσεως, μιᾶς ἐργατικότητος καὶ μιᾶς φιλοδοξίας. Ἦτο ὁ ἄνθρωπος τῶν ἀπροσδιορίστων ἰδιοτήτων, τῶν μεγάλων ὁραματισμῶν, τῶν μεγάλων ἐμπνεύσεων, τῶν μεγάλων ἀποφάσεων. Αἱ συλλήψεις του ὑπερέβαινον πολλάκις τὴν δύναμιν τῆς κοινῆς λογικῆς, οὐχὶ σπανίως παραμεριζομένης ἀτυχῶς καὶ αὐτῆς. Δυσανασχετοῦν δὲ συνήθως οἱ Λαοί, ὅταν εἰς τὰς μεγάλας στιγμὰς ἀντιλαμβάνονται, ὅτι καὶ ἐκεῖνοι, ποὺ τοὺς διευθύνουν, δὲν ἠμποροῦν, μὲ ὅλην τὴν καλήν των προαίρεσιν, νὰ σκεφθοῦν τίποτε περισσότερον ἀπὸ αὐτούς.

Συνεδύαζεν ὁ Βενιζέλος δύο Ἑλληνικωτάτας Ἰδιότητας: Τὴν τοῦ εἰρηνιστοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ πολεμάρχου. Καὶ ἔφθανεν εἰς τὸ τέρμα τῶν ἀγώνων του πάντοτε νικητής. Καὶ ἔτσι, στεφανωμένος σὺ τὸς μὲ τὴν Δόξαν, συνώδευε στεφανωμένην μὲ τὴν Δόξαν καὶ τὴν Ἑλλάδα μας.

Ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος ὑπῆρξεν ἕνας ἥλιος εἰς τὸ πολιτικὸν στερέωμα τῆς Ἑλλάδος. Προσκυνοῦν ὅλοι τὸν Ἥλιον, ὅταν ἀνατέλλη καὶ ὄχι ὅταν δύῃ· Τὸν πολιτικὸν ἐν τούτοις ἐκεῖνον ἥλιον, τὸν προσεκύνησαν οἱ Ἕλληνες καὶ ὅταν ἔδυε καὶ θὰ τὸν προσκυνοῦν καὶ ἀφοῦ ἐχάθη εἰς τὰ βάθη τῆς Αἰωνιότητος. Καὶ τὸν ἀποζητοῦν πάντοτε, περισσότερον μάλιστα τώρα παρὰ ποτέ. Καὶ στὴ σκέψι καὶ στὰ χείλη τοῦ καθενός, ἔρχεται αὐθόρμητα:

— ...Νὰ ζοῦσε τώρα ὁ Βενιζέλος.....

ΑΡΙΣΤ. ΑΛ. ΦΩΤΗΛΑΣ

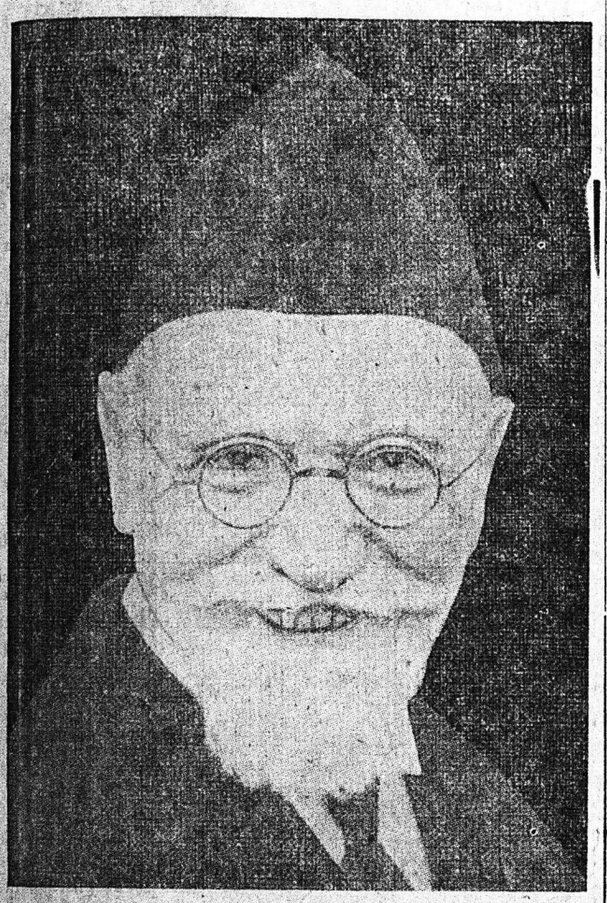

Η ΡΩΣΣΙΑ, ΔΙΑ ΔΗΛΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΟΚΟΛΟΦΣΚΥ, ΕΠΑΥΣΕ Ν' ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΗ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΛΕΓΧΟΥ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΟΛΑ ΤΑ ΝΥΚΤΕΡΙΝΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΡΑΔΙΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ΗΝ ΣΕΛΙΔΑ

Η ΠΟΛΙΣ ΜΑΣ ΘΑ ΦΙΛΟΞΕΝΗΣΗ παιδιὰ κινδυνεύοντα ἀπὸ τοὺς συμμορίτας

Κατόπιν ἐκδηλωθείσης πρωτοβουλίας συμπολιτῶν, οἵτινες δι' ἐπιστολῶν των ἐδήλωσαν πρὸς τὸν κ. Νομάρχην, ὅτι εἶναι πρόθυμοι νὰ δεχθοῦν εἰς τὰς οἰκογενείας των Ἑλληνόπουλα ἐκ τῶν Βορείων Ἐπαρχιῶν, ὁ κ. Δουδουμόπουλος θὰ συγκαλέσῃ διὰ τὴν προσεχῆ Τρίτην μεγάλην σύσκεψιν τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῶν διαφόρων ὀργανώσεων τῆς πόλεως διὰ τὴν εὐρυτέραν προσφορὰν τῶν Πατρῶν εἰς τὸ ζήτημα τῆς προστασίας τῶν κινδυνευόντων Ἑλληνοπαίδων.

Πληροφορούμεθα σχετικῶς ὅτι μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν γνωμῶν ὡς πρὸς τὰς λεπτομερείας καὶ τὸν λυσιτελέστερον τρόπον ἐνεργείας, θὰ χωρισθῇ ἡ πόλις εἰς τομεῖς καὶ θὰ κληθοῦν οἱ συμπολῖται νὰ δηλώσουν ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ φιλοξενήσουν Ἑλληνόπαιδας οὕτως ὥστε νὰ καθερισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν παιδιῶν, τὰ ὁποῖα θὰ ζητηθοῦν.

Πάντως πιστεύεται ὅτι ἡ πόλις μας διὰ τοῦ συστήματος αὐτοῦ, ἐὰν κρίνῃ τὶς καὶ ἀπὸ τὴν ἤδη ἐκδηλωθεῖσαν πρὸ τῆς συσκέψεως προθυμίαν, θὰ ἔλθῃ καὶ πάλιν πρώτη εἰς τὸν συναγερμὸν Ἐθνικῆς προσφορᾶς διὰ τὴν διάσωσιν τῶν παιδιῶν τῆς Βορείου Ἑλλάδος, τὰ ὁποῖα κινδυνεύουν νὰ ἐκσλαϊϊσθοῦν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος, οἵτινες ἀποσκοποῦν δι' αὐτοῦ τοῦ σατανικοῦ τρόπου νὰ πλήξουν αὐτὰ ταῦτα τὰ θεμέλια τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

ΜΙΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΥΜΠΟΛΙΤΟΥ

Σχετικῶς δημοσιεύομεν κατωτέρω μίαν ἐκ τῶν χαρακτηριστικωτέρων ἐπιστολῶν, αἵτινες ἀπηυθύνθησαν χθὲς πρὸς τὸν κ. Νομάρχην, ἀποσταλεῖσαν ὑπὸ τοῦ σχολιάτρου κ. Ζαχ. Σταματοπούλου. Ἡ ἐπιστολὴ ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Κύριε Νομάρχα.

Διὰ ταύτης μου λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς δηλώσω τὰ ἀκόλουθα: Συμμεριζόμενος τὸν πόνον ποὺ ἐδημιούργησε καὶ δημιουργεῖ ἡ ξενόδουλος ἀνταρσία, εἰς τὴν ψυχὴν χιλιάδων Ἑλληνίδων μητέρων, προσφέρομαι εὐχαρίστως νὰ ἀναπληρώσω, εἰς περιποιήσεις καὶ οἰκογενειακὴν στοργήν, μίαν μητέρα, προσλαμβάνων εἰς τὴν οἰκογένειάν μου, ἕνα ἀτυχὲς διωκόμενον Ἑλληνόπουλο τῆς Βορ. Ἑλλάδος καὶ δίδων εἰς αὐτὸ τὴν θέσιν τοῦ πιὸ ἀγαπημένου προσώπου μέσα στὴν οἰκογένειά μου.

Εὐπιθέστατος
Ὁ Σχολιάτρος
Ζαχαρ. Σταματόπουλος»

Ο ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως κ. Παπαθανασίου ἀπηύθυνεν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς δημοδιδασκάλους τῆς Ζ' περιφερείας, συνιστῶν νὰ προβοῦν ἀμέσως εἰς τὰς καταλλήλους ἐνεργείας διὰ τὴν ἀνέγασιν εἰς τὰς πόλεις των, ἢ καὶ εἰς τὰ ἀσφαλῆ χωρία ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ ἀνταρτοπλήκτων Ἑλληνοπαίδων καὶ νὰ μεριμνήσουν διὰ τὴν ἐκπαίδευσίν των. Οἱδιος δέ, ἀναχώρησε διὰ περιοδείαν εἰς τὰς κεντρικωτέρας πόλεις τῆς Αἰτωλοακαρνανίας, ὅπως ἐπιληφθῇ προσωπικῶς τοῦ ζωβαροῦ αὐτοῦ ζητήματος.

Ἐκ παραλλήλου ὁ Ἐπιθεωρητὴς Ἀμαλιάδος κ. Γ. Ἀγγελόπουλος ἐκάλεσε εἰς συγκέντρωσιν τοὺς δυναμένους νὰ στεγάσουν ἀνταρτόπληκτα παιδιά, εἰς τοὺς ὁποίους ὡμίλησε καταλλήλως διὰ τὸν μέγα σκοπὸν καὶ τὰς ὑποχρεώσεις ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Κατόπιν τούτου οἱ πλεῖστοι τῶν κατοίκων τῆς Ἀμαλιάδος προσεφέρθησαν, λίαν προθύμως, νὰ στεγάσουν ἀξιόλογον ἀριθμὸν ἀνταρτοπλήκτων.

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΝΕΧΩΡΗΣΕΝ ΕΙΣ ΚΡΗΤΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν πρωΐαν σήμερον ἐπιβαίνων τοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ «Ἀστιγκ» ἀνεχώρησεν εἰς τὰ Χανιὰ ἵνα παραστῇ εἰς τὸ αὐριανὸν μνημόσυνον τοῦ Ἐλευθ. Βενιζέλου ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Σοφούλης συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν κ. κ. Ρέντη, Ὀρφανίδη, Νικολαΐδη, Δίγκα καὶ Μπιράκη καθὼς καὶ ὑπὸ ἀρκετῶν φιλελευθέρων βουλευτῶν. Μετὰ τοῦ κ. Σοφούλη ἀνεχώρησαν ἐπίσης καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων κ. κ. Γοβατάς καὶ Ζέρβας.

ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ

«Η ΤΕΡΓΕΣΤΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΔΟΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ»

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ 20 Μαρτίου (Ἰδ. ὑπηρ.). Κοινὸν ἀνακοινωθέν, Ἡνωμένων Πολιτειῶν, Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἐκδοθὲν σήμερον ἐνταῦθα ἀνήγγειλεν ὅτι ἐπροτάθη εἰς τὴν Ρωσσίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν ἡ ἀπόδοσις τῆς Τεργέστης καὶ τῆς περιοχῆς της εἰς τὴν τελευταίαν. Ὡς προέκυψεν ἐκ τῶν εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας μέχρι τοῦδε διεξαχθεισῶν συζητήσεων—τονίζεται ἐν τῷ ἐν λόγῳ ἀνακοινωθέντι—ἡ συμφωνία διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Κυβερνήτου τῆς Τεργέστης εἶναι ἀδύνατος, ἐπὶ πλέον δὲ ὑπάρχουν ἄφθονοι ἀποδείξεις, ὅτι ἡ Γιουγκοσλαυϊκὴ ζώνη τῆς Τεργέστης μετεβλήθη πλήρως κατὰ τὸν χαρακτῆρα καὶ οὐσιαστικῶς ἐνεσωματώθη εἰς τὴν Γιουγκοσλαυΐαν, διὰ μεθόδων, αἱ ὁποῖαι δὲν σέβονται τὴν ὑπὸ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν ὅπως δοθῇ εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν ἐν ἀνεξάρτητον καὶ δημοκρατικὸν καθεστώς.

Εἰς τὸ ἀνακοινωθὲν προστίθεται: «Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς, τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον, ἡ Γαλλία καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ δοθεῖσα λύσις δὲν δύναται νὰ ἐγγυηθῇ τὴν διατήρησιν καὶ προστασίαν τῶν βασικῶν δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων τοῦ λαοῦ τῆς «ἐλευθέρας περιοχῆς», ἡ ἐπιστροφὴ τῆς ὁποίας ὑπὸ Ἰταλικὴν κυριαρχίαν υἱοθετήθη ὡς ἡ καλλιτέρα λύσις, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν δημοκρατικῶν ἐπιδιώξεων τοῦ πληθυσμοῦ καὶ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς σταθερότητος εἰς τὴν περιοχὴν αὐτήν».

Ἡ πρότασις αὕτη τῶν τριῶν Δυτικῶν Δυνάμεων, διαβιβασθεῖσα πρὸς τὰς ἐνταῦθα πρεσβείας τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ρωσσίας θὰ ὑποβληθῇ πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας.

Εἰς τὸ κείμενον τῆς κοινῆς δηλώσεως τῶν 3 Μεγάλων Δυνάμεων, γίνεται μνεία ὁλοκλήρου τοῦ ἱστορικοῦ τῆς συστάσεως τῆς ἐλευθέρας περιοχῆς καὶ τονίζονται ἐπίσης τὰ ἑξῆς: «Ἡ Γιουγκοσλαυΐα ἔλαβεν εἰς τὸν ὑπὸ τὴν προσωρινὴν διοίκησίν της τομέα μέτρα τὰ ὁποῖα ἀναμφισβητήτως παρεμποδίζουν τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὅρων τῆς συμφωνίας».

Η ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΤΟΡΙΝΟ 20 Μαρτίου. (Ἰδιαιτ. ὑπηρ.).— Εἰς τὸ ἐνταῦθα ἱστορικὸν «Παλάτσο Μαντάμα» ὑπεγράφη σήμερον ἀπὸ τοὺς ὑπουργοὺς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας κ. κ. Μπιντὼ καὶ Σφόρτσα, πρωτόκολλον τὸ ὁποῖον θὰ ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν μιᾶς Τελωνειακῆς Ἑνώσεως τῶν δύο χωρῶν. Συγχρόνως ὑπεγράφη καὶ οἰκονομικὴ συμφωνία, μέλλουσα νὰ προαγάγῃ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν Γαλλο—Ἰταλικῶν συναλλαγῶν.

Ὁ κόμης Σφόρτσα εἰς τὸν ἐκφωνηθέντα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ λόγον του ἀνεφέρθη εἰς τὰς εὐρυτέρας συνεπείας, τὰς ὁποίας θὰ ἔχῃ ἡ μακρᾶς προοπτικῆς οἰκονομικὴ αὐτὴ συνεννόησις καὶ ὑπεγράμμισε τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα, ἐκ τῆς μελλούσης ἐφαρμογῆς τοῦ «σχεδίου Μάρσαλ». τὸ ὁποῖον οἱ ἐχθροί του κατεπολέμησαν λυσσαλέως, σείοντες τὴν σημαίαν ἑνὸς ἀκαίρου καὶ ἀνοήτου πατριωτισμοῦ. Συνεχίζων, ὁ κόμης Σφόρτσα, ἐτόνισεν ὅτι ἡ ὑπογραφεῖσα συμφωνία εἶναι ἄνευ προηγουμένου εἰς τὴν σύγχρονον ἱστορίαν, διότι θὰ ἐπηρρέαζε τὰς ἰδίας, τὰ συμφέροντα καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν 100 ἑκατομμυρίων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀνηκόντων εἰς δύο φημισμένας παγκοσμίως χώρας. «Οἱ δύο λαοί μας—εἶπε—θὰ ἀποδείξουν ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ὀργανώσουν ἑαυτοὺς κατὰ τὸν πλέον ἀποδοτικὸν καὶ μεθοδικὸν τρόπον, διατηροῦντες ταυτοχρόνως ἀθίκτους τὰς κατ' ἰδίαν παραδόσεις των καὶ ἐπαυξάνοντες τὴν ἐπιρροήν των δύο φωτεινῶν σημείων τοῦ Δυτικοῦ πολιτισμοῦ, γνωστῶν ὡς ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία

Τὸ σημαντικώτερον ὅμως γεγονὸς τῆς τελετῆς τῆς ὑπογραφῆς τοῦ πρωτοκόλλου ὑπῆρξεν ἡ ὑπὸ τοῦ Γάλλου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐξαγγελθεῖσα ἀπόφασις τῶν 3 Μεγάλων Δυτικῶν Δυνάμεων, ὅπως ἐν ἢ περιπτώσει συμφωνήσῃ καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις, ἀποδοθῇ ἡ Τεργέστη εἰς τὴν Ἰταλίαν

Ὁ κ. Μπιντὼ εἶπε: «Εἶμαι εἰς τὴν θέσιν νὰ φέρω εἰς τὸν Ἰταλικὸν λαὸν εὐχάριστα νέα ὅσον ἀφορᾷ τὴν Τεργέστην, τὴν μεγάλην αὐτὴν ἰταλικὴν πόλιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐδόθη διὰ τῆς συνθήκης εἰρήνης τὸ καθεστὼς «ἐλευθέρας περιοχῆς ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐγγύησιν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν».

Ὁ κ. Μπιντὼ ἐδικαιολόγησεν ἀκολούθως τὴν Γαλλικὴν στάσιν ἔναντι τοῦ προβλήματος τῆς Τεργέστης, τονίσας ὅτι αὕτη ὑπηγορεύθη ἐκ λόγων ὑψίστης σκοπιμότητος, ἡ σημασία τῶν ὁποίων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διέφυγε τῆς νημοσύνης τοῦ Ἰταλικοῦ λαοῦ καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις θὰ ἐγκρίνῃ τὴν πρότασιν τῶν 3 Δυνάμεων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Τεργέστην.

Συνεχίζων, ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, εἶπεν ὅτι ἡ χώρα ἐπείσθη περὶ τῆς ἀποτυχίας τῆς δοθείσης εἰς τὸ πρόβλημα τῆς Τεργέστης λύσεως καὶ τῆς ἀναγκης ὅπως πρὸς χάριν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς καλλιτέρας συνεργασίας Ἰταλίας καὶ Γαλλίας, ρυθμισθῇ ἄλλως τὸ ζήτημα.

«Ἡ ρύθμισις αὕτη—εἶπε—δὲν δύναται νὰ εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν ἀπόδοσιν τῆς Τεργέστης εἰς τὴν Ἰταλίαν. Μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων Ἀμερικῆς, Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας διεξήχθησαν προσφάτως συνομιλίαι, καὶ αἱ τρεῖς ἀπεφάσισαν νὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῆς Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως, ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἐξέτασις τῆς προτάσεως ταύτης. Ἐλπίζω ὅτι ταχεῖα καὶ εὐνοϊκὴ ἀπάντησις ἀπὸ μέρους τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς ἡμᾶς νὰ ἐξέρωμεν ἄνευ ἀναβολῆς μίαν ἱκανοποιητικὴν λύσιν».

Η ΥΠΟΥΛΟΣ ΤΑΚΤΙΚΗ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ ΤΗΣ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ ΕΙΣ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ κ. Γ. ΣΛΑΒΙΚ

Ἀποκλειστικότης τοῦ «ΝΕΟΛΟΓΟΥ» εἰς τὴν Ἑλλάδα

Ὁ Σλάβικ ὁ ὁποῖος παρητήθη τῆς θέσεως τοῦ Πρεσβευτοῦ τῆς Τσεχοσλοβακίας εἰς τὴν Οὐάσιγκτων μετὰ τὸ κομμουνιστικὸν πραξικόπημα τῆς Πράγας, λέγει ὅτι τὸ πραξικόπημα αὐτὸ ἔγινε διότι οἱ κομμουνισταὶ ἐφοβοῦντο ὅτι θὰ ἔχαναν ἐλευθέρως διεξαγομένας ἐκλογάς.

Ὡς γνωστὸν ὁ κ. Σλάβικ ἀνεκοίνωσε τὴν πρόθεσίν του νὰ σχηματίσῃ ἐλευθέραν Τσεχοσλοβακικὴν κυβέρνησιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Οἱ κομμουνισταὶ τῆς Τσεχοσλοβακίας ἐγνώριζαν πολὺ καλὰ ὅτι θὰ ἔχαναν τὰς νομίμως προκηρυχθείσας ἐκλογάς, ἂν αὗται διεξήγοντο ἐλευθέρως καὶ μὲ τὴν ἀπαιτουμένην μυστικότητα.

Ἐπ' αὐτοῦ συνεφώνουν ὅλαι αἱ ἀξιόπιστοι πληροφορίαι τὰς ὁποίας ἠδυνήθην νὰ συγκεντρώσω. Ἀπὸ ὡρισμένας Τσεχοσλοβακικὰς πηγὰς ἐπληροφορήθην ὅτι ἑκυκλοφόρουν φῆμαι, ὅτι, καθ' ὑπόδειξιν τοῦ πρωθυπουργοῦ Κλέμεντ Γκότβαλντ, Σοβιετικὰ στρατεύματα θ' ἀπεσύροντο ἐκ Γερμανίας καὶ Αὐστρίας μέσω Τσεχοσλοβακίας, διὰ νὰ τρομοκρατήσουν τοὺς ψηφοφόρους μὲ τὴν ἐπίδειξιν τῆς δυνάμεώς των τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν.

Ἀλλ' ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι μοῦ παρέσχον τὰς πληροφορίας αὐτὰς συνεφώνουν ὅλοι ὅτι μία τόσον ἀπροκάλυπτος ἐπίδειξις τῆς ρωσσικῆς δυνάμεως καὶ ἡ φοβοκαπηλεία δὲν θὰ ἐτρομοκράτουν τοὺς ἀγαπῶντας τὴν ἐλευθερίαν των, Τσέχους καὶ Σλοβάκους. Ἀντιθέτως, ὅπως νομίζω συμβαίνει καὶ σήμερον παρὰ τὰς ἀνηλεεῖς ἐκκαθαρίσεις, θὰ ἔμεναν σταθεροὶ καὶ θὰ παρεσκεύαζον τρομερὰν ἥτταν εἰς τὸ ἐμπνεόμενον ἀπὸ τὴν Μόσχαν κομμουνιστικὸν κόμμα.

Διατί οἱ κομμουνισταὶ ἀπεφάσισαν νὰ δράσουν πρὸ τῶν ἐκλογῶν;

Διὰ δύο λόγους: 1) Διότι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἐχρειάζετο ἕνα Κράτος προμαχῶνα εἰς ἕνα μελλοντικὸν πόλεμον. 2) Διότι οἱ κομμουνισταὶ ἐπεθύμουν νὰ συντρίψουν τὴν δημοκρατίαν πρὸ τῶν ἐκλογῶν, διεδομένου ὅτι τόσον ἡ Μόσχα, ὅσον καὶ τὰ ἀνδρείκελά της ἐγνώριζον ὅτι, ἂν ἐγίνοντο τοιαῦται ἐκλογαί, θὰ ὑφίσταντο ἥτταν.

Αἱ δημοκρατικαὶ ὅμως δυνάμεις ἐκινήθησαν πολὺ ἀργά. Εἶναι ἰσως ὀρθὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι δὲν ὑπεπτεύοντο ἐπαναστατικὴν ἐνέργειαν. Προσεπάθησαν παρὰ ταῦτα νὰ ἐμποδίσουν τοὺς κομμουνιστὰς νὰ καταλάβουν ὅλας τὰς ἐπικαίρους θέσεις τῆς ἀστυνομίας καὶ εἰς ἐνδειξιν διαμαρτυρίας παρητήθησαν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Ἡ ὁμαδικὴ αὐτὴ παραίτησις ἔδωσεν εἰς τοὺς κομμουνιστὰς τὴν εὐκαιρίαν νὰ δράσουν γρηγορώτερα ἀπὸ ὅσον ὑπελόγιζον οἱ ἴδιοι. Εἶμαι ἀπολύτως πεπεισμένος ὅτι θὰ ἔδρων ὁπωσδήποτε. Τὸ διάστημα ποὺ θὰ ἐμεσολαβοῦσε θὰ ἦτο ἁπλῶς ὀλίγων ἡμερῶν.

Ἡ ἀδυναμία τῶν κομμουνιστῶν ἀπεδείχθη ὅταν ἠθέλησαν νὰ ψηφίσουν ἄκρως σοσιαλιστικοὺς καὶ δημευτικοὺς νόμους. Τὰ δημοκρατικὰ κόμματα ἀντετάχθησαν ἐπιμόνως εἰς τὰ διατάγματα αὐτά. Καὶ τὰ κόμματα αὐτὰ ἤλπιζαν ὅτι ἡ κατάστασις θὰ καθίστατο ἠρεμωτέρα μετὰ τὰς ἐκλογάς.

Ἐν ὀλίγοις, τὸ ἐρυθρὸν πραξικόπημα ἐγένετο παρὰ τὴν θέλησιν τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τῶν Τσέχων καὶ τῶν Σλοβάκων.

Σήμερον σκοπὸς τῶν κομμουνιστῶν εἶναι ἡ κατσστροφὴ κάθε κομματικοῦ μηχανισμοῦ καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς γνωστῆς μεθόδου τοῦ «διαίρει καὶ βασίλευε». Μόνον οἱ δειλοὶ θὰ τοὺς ὑποστηρίξουν. Καὶ ὅταν αὐτοὶ οἱ δειλοὶ δὲν θὰ εἶνε πλέον χρήσιμοι, θὰ πεταχθοῦν κατ' αὐτοί.

Αἱ ὁλοκληρωτικαὶ μέθοδοι τῶν κομμουνιστῶν εἶναι ὁμοιαι μὲ τὰς τοῦ Χίτλερ εἰς τὰς κατεχομένας χώρας.

Πολλοὶ Τσέχοι καὶ Σλοβάκοι πολεμοῦν ἐναντίον τοῦ νέου καθεστῶτος. Ἔχουν ἀνάγκην ἐλπίδος καὶ ἐνθαρρύνσεως ἀπὸ ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι ζῶμεν εἰς ἐλευθέρας χώρας.